

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Dag JOOP,

Ik ben zo gaan geloven sinds enige tijd. De door Sophia genoemde bewijsteksten heb ik al vaker besproken hier op het DB, maar zal aan jou aandacht ontsnapt zijn. Op het moment dat Jezus zei wat Sophia aanhaalt, was hij helemaal nog niet opgevaren maar moest hij eerst nog sterven, dan worden opgewekt en dan pas ruim een maand later ten hemel varen. Dus deze tekst is, voor mij althans, onbruikbaar als bewijs voor een voorbestaan van Jezus als "het woord".

Ook Kol. 1:15 en verder is voor mij niet meer een bewijs. Kortgeleden heb ik daar ook nog wat over geschreven wat dan ook aan je aandacht is ontsnapt. Het woordje "door" is een vertaling van het woordje "dia", en dat heeft ook andere betekenissen naast "door middel van", b.v. "de reden of oorzaak waarom iets wel of niet gedaan wordt". Ook betekent het dat iets wordt gedaan "om reden van", dus om reden van Jezus, die het beeld van God is, de 2e mens, heeft God dingen geschapen ten behoeve van Jezus die de erfgenaam van God is.

En zo zijn er andere voorbeelden die in de vertaling lijken het voorbestaan van Jezus te ondersteunen, maar als je het geheel gaat onderzoeken, dan blijkt het ook anders te kunnen worden vertaald of vanwege stijlfiguren een andere betekenis te hebben dan wat er zo vertaald wordt.

Ik weet dat er veel teksten echt suggereren dat Jezus uit de hemel door God is gezonden. Ik geloof nu dat hij pas gezonden is aan de wereld toen hij gedoopt werd en met zijn bediening begon. Hij werd toen pas gezonden door God, net als dat de andere oud-testamentische profeten tijdens hun leven door de hemel, anders gezegd door God, werden gezonden.

Op het DB is het zo dat men wel iets kan schrijven, maar het wordt vaak niet "opgepakt", niet gelezen vaak, of afgedaan als onzin en het wordt vergeten. En dan komt er weer een topic waar het weer opnieuw begint en men weer hetzelfde ziet van het niet begrijpen, niet oppakken, enz.

Daarmee wil ik niet zeggen dat mijn geschrijf nou zo belangrijk is, maar op den duur schrijf je het zo vaak, terwijl het ook zo weer vergeten wordt en niet wordt opgepakt en men het daarom weer opnieuw "op de rol zet" met dezelfde op- en aanmerkingen en bewijsteksten voor het één en ander. Dan zakt me de moed in de schoenen om het allemaal weer opnieuw te moeten uitleggen in een nieuw schrijven/onderwerp, snap je?

Maar goed, zo is het nu eenmaal. Het is net zo moeilijk om iets uit te leggen dan dat men aan een levenslange blinde moet uitleggen wat ROOD voor kleur is. Het "komt niet over". Ik heb dat zelf ook wel, de reden waarom ik tot voor enige tijd vanaf m'n 12e jaar dan ook geloofde in de leer van het Wachttorengenootschap en niet zag dat het in feite anders was dan dat ik dacht.

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Ik ging het juist anders zien door met een andere bril te lezen, eentje die niet beslagen was met vooraf klaargemaakte hapklare brokken van het WTG. En daarbij ging ik de grondtekst doorzoeken en de andere vertaalmogelijkheden dan de vooraf voorgekauwde vertaling omdat, als men het anders ging vertalen, men "naast de pot plaste" met het vooruitzicht van het verdoemd worden door de kerk, enz.

In ieder geval, voor wat het waard is 😊 .

En misschien is het maar beter dat ik me niet meer uit over wat ik gevonden heb, want het blijkt dat dit nogal controversieel is. En ik wil ook niet een opvatting of geloofspunt van een ander "vernietigen", maar geef slechts mijn idee en hoe ik daaraan kom.

Groetjes,
Elle

Dag Sophia,

Ik kan alleen maar zeggen dat het moeilijk is om een eens ingeprente gedachte los te laten. Ik heb er ook moeite mee gehad. Doordat ik de grondtekst ging bestuderen, EN de meerdere betekenissen van woorden, kwam ik op andere gedachten. De trinitarische vertalers vertalen naar hun vooropgezette idee dat Jezus een voor-bestaan had.

Alleen al het woordje "dia" (vertaald met "door" of "door middel van", heeft al meerdere betekenissen die regelrecht ingaan tegen de gedachte dat Jezus alles geschapen heeft behalve zichzelf en dat God daarna duimen draaiend achterover is gaan leunen en alles aan het "woord" overliet om te scheppen.

Het is beter om op de grondtekst af te gaan en de meerdere betekenissen van woorden te bestuderen, dan op een vertaling door drie-eenheid aanhangers.

Maar ieder is natuurlijk vrij om te geloven wat hij/zij wil. Dacht je dan dat ik zo maar op de bonnefooi veranderd ben? Nee, ik heb zelf nazoekwerk gedaan. Dat kan inderdaad tot een onjuiste conclusie hebben geleid, maar ik ben nog steeds bezig met studeren 😊 .

Dag Sophia,

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

De vraag is wanneer Jezus in de "boezem-positie" van de Vader kwam (Joh. 1:18). Was dat nog vóórdát hij geboren werd en nog in de hemel was als een geestwezen (even uitgaande van jou interpretatie)?

Of was dat met meer redenen pas toen hij als de opgestane mensenzoon naar de hemel ging om o.a. de heerlijkheid (Joh. 17:1, 5, 24) en de vreugde (Heb. 12:2) te ontvangen die hem beloofd was en daar naast God op de troon plaats mocht nemen? Een boezempositie innemen houdt in dat je een bijzondere positie inneemt bij degene aan wiens boezem je ligt.

Volgens hoe ik het begrijp is de heerlijkheid die hij "had" voor de grondlegging der mensenwereld, ná de zondeval, maar vóór het geboren worden van kinderen aan Adam en Eva (de grondlegging der mensenwereld wordt verschillende keren genoemd in het NT, en uit de inhoud daarvan kan men opmaken dat deze "grondlegging der mensenwereld" was bij de geboorte van kinderen aan Adam en Eva). Tevens zien we door héél het OT heen in profetieën zowel de vernedering en dood van de beoogde menselijke verlosser als zijn verhoging en verheerlijking beschreven.

Aangezien Johannes het evangelie pas schrijft als laatste, en aangezien hij terugkijkt in zijn schrijven op alle gebeurtenissen (alles is op dat moment al min of meer gebeurd wat hij schrijft), is het meest voor de hand liggend volgens mij dat deze positie pas werd ingenomen nádat God de schepping door middel van Jezus' dood en opstanding had gered van de ondergang.

Pas nádat Jezus in de hemel aankomt, wordt hij volgens Op. 5 naast God geplaatst en wordt hem dezelfde eer toegesproken als de eer die God ook ontvangt van allen die in de hemel zijn. In Filip. 2:8-11 staat dat, en ook in Op. 3:21 wordt gezegd dat pas NA zijn overwinning hij gezeten is naast zijn Vader (als het ware in de boezempositie van de Vader). Ook Heb. 5:9 spreekt daar min of meer over, nl. dat pas toen hij (Jezus) het einde had bereikt, hij voor allen die hem (Jezus) gehoorzamen, een oorzaak van eeuwige redding geworden en toen pas door God aangesproken met zijn nieuwe functie, nl. hogepriester op de manier zoals Melchisedek dat was, met dit verschil dat Melchisedek op aarde blijkbaar een soort heiligdom binnenging, maar Jezus ging de hemel zelf binnen, het echte heiligdom, om voor Gods aangezicht zijn bloed aan te bieden zoals dat ook op de grote verzoendag gebeurde in de tabernakel en tempel, waarna de hogepriester na daar voor Gods aangezicht (God troonde op de cherubs op de ark van het verbond) een tijdje te zijn geweest, terugkeerde vanuit het Allerheiligste en via het Heilige zich vertoonde aan allen die daar aanwezig waren en die voordeel trokken van het offer wat op deze grote verzoendag werd geofferd aan God op de ark van het verbond (Heb. 9:24-28).

Maar jij bent vrij om dat allemaal anders te interpreteren. Zoals JOOP ergens ook opmerkte verandert er niets aan de hemelse werkelijkheid,

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

alleen **wij** interpreteren "er op los" over iets wat er geschreven is, en dat met het verstand, de wijsheid, kennis en inzicht welke wij op een bepaald moment hebben en die op een later moment meer/groter kan worden naarmate we er meer over nadenken, studeren en mediteren 😊.

Voor wat het waard is ...

Groetjes,

Elle

Dag Sophia,

Ik ben zo gaan geloven sinds enige tijd. De door jou genoemde bewijsteksten heb ik al vaker besproken hier op het DB, maar zal aan jou aandacht ontsnapt zijn. Op het moment dat Jezus zei wat je aanhaalt, was hij helemaal nog niet opgevaren maar moest hij eerst nog sterven, dan worden opgewekt en dan pas ruim een maand later ten hemel varen. Dus deze tekst is, voor mij althans, onbruikbaar als bewijs voor een voorbestaan van Jezus als "het woord". Ook Kol. 1:15 en verder is voor mij niet meer een bewijs. Kortgeleden heb ik daar ook nog wat over geschreven wat dan ook aan je aandacht is ontsnapt.

Ik weet dat er veel teksten echt suggereren dat Jezus uit de hemel door God is gezonden. Ik geloof nu dat hij pas gezonden is aan de wereld toen hij gedoopt werd en met zijn bediening begon. Hij werd toen pas gezonden door God, net als dat de andere oud-testamentische profeten tijdens hun leven door de hemel, anders gezegd door God, werden gezonden.

Op het DB is het zo dat men wel iets kan schrijven, maar het wordt vaak niet "opgepakt", niet gelezen vaak, of afgedaan als onzin en het wordt vergeten. En dan komt er weer een topic waar het weer opnieuw begint en men weer hetzelfde ziet van het niet begrijpen, niet oppakken, enz.

Daarmee wil ik niet zeggen dat mijn geschrijf nou zo belangrijk is, maar op den duur schrijf je het zo vaak, terwijl het ook zo weer vergeten wordt en niet wordt opgepakt en men het daarom weer opnieuw "op de rol zet" met dezelfde op- en aanmerkingen en bewijsteksten voor het één en ander. Dan zakt me de moed in de schoenen om het allemaal weer opnieuw te moeten uitleggen in een nieuw schrijven/onderwerp, snap je?

Maar goed, zo is het nu eenmaal. Het is net zo moeilijk om iets uit te leggen dan dat men aan een levenslange blinde moet uitleggen wat ROOD voor kleur is. Het "komt niet over". Ik heb dat zelf ook wel, de reden waarom ik tot voor enige tijd vanaf m'n 12e jaar dan ook geloofde in de leer van het Wachttorengenootschap en niet zag dat het in feite anders was dan dat ik dacht.

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Ik ging het juist anders zien door met een andere bril te lezen, eentje die niet beslagen was met vooraf klaargemaakte hapklare brokken van het WTG. En daarbij ging ik de grondtekst doorzoeken en de andere vertaalmogelijkheden dan de vooraf voorgekauwde vertaling omdat, als men het anders ging vertalen, men "naast de pot plaste" met het vooruitzicht van het verdoemd worden door de kerk, enz.

In ieder geval, voor wat het waard is 😊.

Groetjes,
Elle

Dag Lambert,

Door Gen. 1 en het spreken van God waardoor de schepping ontstond te vergelijken met Joh. 1:1-4, kom ik op de gedachte dat het Woord **niet** een persoon is, maar dat het scheppingswoorden zijn, door God gesproken en in deze scheppingswoorden was leven.

In Joh. 1:14 verklaart Johannes **volgens mij** dat een goddelijk scheppingswoord van God ook vlees (een mens) heeft voortgebracht, zoals dat ook bij de schepping van Adam gebeurde, en in dit geval Jezus. Het product van het spreken van God (de mens Jezus die door geest en kracht van God via conceptie in de baarmoeder van Maria werd verwekt) kwam tot "het zijne" nl. tot wat hem in het OT beloofd was en de zijnen waren (vers 11-13) mensen die hem aannamen, hen die in zijn "naam" geloven, in wat en wie hij is volgens de Schriften, en dat zijn mensen die uit God geboren zijn door wedergeboorte waarover Jezus spreekt o.a. in Joh. 3. Doordat zij hem aannemen/in hem geloven, worden zij door God "herschapen", anders gezegd "wedergeboren", en zoals Paulus tegen de Romeinen zegt, ontvangen zij het zoonschap en worden kinderen van God.

Bij het lezen van Joh. 1:1-4 gaan de meeste lezers er al van te voren van uit dat het woord een persoon was, maar dat hebben lang niet alle gelovigen altijd zo gezien.

Het gezegde "mijn woord tegen jou woord" betekent niet dat ik slechts één woord spreek en jij ook, maar het is alles wat ik op een bepaald moment uitspreek naar jou toe, en omgekeerd ook. Het woordje "woord" is dus wel enkelvoudig, maar duidt een reeks van woorden aan, meerdere woorden, die samengevat worden door één woordje, nl. "woord".

Men doet dat ook met de bijbel als men daarvan zegt "dat is het WOORD van God". Men bedoelt alle woorden die God in de bijbel gesproken heeft, of zelfs de

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

gehele boodschap van God die in de bijbel staat, en toch gebruikt men daar slechts één woordje voor, nl. "woord". Dat is ook een taaleigen, een stijfbeeld wat door ons allemaal gebruikt wordt, maar als er in Joh. 1:1-4 over "woord" wordt gesproken, dan is het ineens de pre-existente Jezus.

Dat in Op. 19 Jezus het "woord" wordt genoemd, is dus hiermee in overeenstemming, want Jezus is ook het product van Gods spreken, en dat niet alleen, Jezus heeft ook een reeks van woorden gesproken, daar Jezus' boodschap ook het "woord van Jezus" is/wordt genoemd.

Een **antwoord** van God, een reactie van God op een actie van het beest en zijn valse profeet, door deze twee te vernietigen in de "vuurpoel", de "tweede dood", kan tevens als een "woord" beschreven/omschreven worden. Jezus is de uitvoerder van de reactie van God, anders gezegd het woord van God tegen/aan het beest en zijn valse profeet. Jezus is "het Levende Woord/antwoord" op alles, een schepping van God die God door zich te uiten door te spreken, tot bestaan bracht in Maria.

De persoon die op het paard zit, wordt Getrouw en Waarachtig genoemd, en hij velt vonnis, is rechter, en zijn naam (in bijbelse zin, dus niet slechts dat hij zo heet, maar de naam is een omschrijving van alles wat hij is en zijn karakter, enz. wordt er ook mee omschreven) is dan ook "Woord van God", en tevens koning der koningen en heer der heren, een titel die God zelf ook heeft, terwijl hij Jezus is, met de betekenis "Jahweh redt", d.w.z. Jahweh redt, maar via Jezus, het woord of antwoord op de zondeval en de gevolgen daarvan.

Voor mij is dus wat in Joh. 1:1-4 staat, niet Jezus in zijn voormenselijke staat. Vers 14 is **het product of resultaat** van het spreken (van het geuite scheppingswoord) van God, nl. de mens van vlees en bloed Jezus.

En Op. 19 over "het woord van God" spreekt over diezelfde mens Jezus die door het scheppingswoord van God "vlees", mens werd, zonder daarvoor letterlijk/concreet te hebben bestaan, maar wel al in het OT en in het plan van God voor het herstel van zijn schepping abstract (in de woorden van de profetieën) te hebben "bestaan" in de profetieën over dit zaad van de vrouw en het zaad van Abraham, en Messias, en koning-hogepriester, profeet, de lijdende knecht die verheerlijkt zou worden na zijn werk te hebben gedaan, enz.

Of mijn antwoord aan jou voor jou bevredigend is, is een tweede. Maar dat is ook niet zo erg, want ik heb net zo min als jou en ieder ander de juiste uitleg in pacht. Het is slechts een "verwoording" 😊 van hoe ik iets op het moment zie en begrijp, meer niet.

Hartelijke groet,
Elle

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Dag Lambert,

Zoals door mij uitgelegd, het scheppende woord, door God geuit of uitgesproken zoals in Gen. 1, anders gezegd de scheppende woorden van God bracht/brachten scheppingswerken voort, en in Joh. 1:14 ook een nieuwe schepping, nl. Jezus, het product van het gebruik van scheppingswoorden door God.

Als jij gelooft dat er meerdere personen, b.v. naast JHWH God ook nog een persoon met de naam Woord die alles schiep, en dat JHWH God duimen zat te draaien en dat de 2e persoon dus al het scheppingswerk deed, samen met de geest van God die door zeer velen ook als een persoon wordt gezien, dan heb je min of meer een drie-eenheid 😊.

Dit terwijl JHWH God in Jes. 40:12-14 en 44:22 zegt dat hij alles alleen heeft gedaan wat het scheppen betreft, en zoals Spr. 3:19-20 zegt dat hij daarbij wijsheid, verstand en kennis heeft gebruikt, en in Spr. 8:22-31 zegt dat het vooral de wijsheid was die hij gebruikte, voorgesteld als een persoon, dan is het voor mij duidelijk dat er geen andere persoon dan JHWH God zelf was die dat heeft gedaan.

In Op. 19 is het Jezus die volgens Joh. 1:14 vlees/mens geworden is door het scheppingswoord van God. Hij is ook het Woord van God wat vanaf zijn schepping als mens, door zijn dood en opstanding en uitermate verhoging het woord van God voor de wereld is, volgens hoe ik het begrijp 😊.

Inderdaad, komt tijd, komt raad 😊.
Maar ieder z'n opvatting natuurlijk 😊.

Groetjes,
Elle

Dag Wilm,

Het taalgebruik in de bijbel is heel verschillend (denk alleen maar aan de 217 verschillende stijlfiguren, d.w.z. het taalgebruik), en als men daar geen "kaas van gegeten heeft", kan men zonder het te beseffen "de mist in gaan".

Wat betreft de eerste mensen, er staat in Gen. 1:26 dat hij mensen wou **maken**, en in vers 27 staat hij dat God mensen **schiep**, en in Gen. 2:7-8 staat dat God de mens **geformeerd** had (dit volgens de NBG-1951).

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Dus met minstens drie verschillende woorden wordt het scheppingsverslag van de mens omschreven, en dat is met meerdere dingen in de bijbel zo.

Als men echter "letterknecht" is (dus "alles" letterlijk neemt en van daaruit gelooft), dan komt men net als ik die het wat ruimer denkt te moeten zien, meer uitgebreid te moeten omschrijven/beschrijven, elk op verschillende "paden" die over dezelfde grond "lopen".

Maar ieder z'n eigen visie en interpretatie en schrijfstijl, toch? Daarom heet dit "bord" ook een discussiebord waarop men "alle" kanten op kan wat taalgebruik en taalstijl betreft, naast onzinnig ook zinnig, "bloemrijk", poëtisch, prozaïsch, symbolisch, figuurlijk, letterlijk, bombastisch, enz., enz., enz., net zoals dat in de bijbel het geval is bij de diverse sprekers en schrijvers.

Voor wat het waard is 😊

Vriendelijke groet,
Elle

Sorry Wilm,

Maar als ik alles zo letterlijk moet opvatten zoals jij het zegt, dan moet ik ook de gevolgtrekking maken dat God op z'n knieën naast Adam heeft gelegen en letterlijk de adem des levens gebogen in de neusgaten van Adam heeft geblazen zodat hij ging ademen en leven, maar eerst is God dan aan het rode klei kneden geweest en dat gevormd heeft, zodat Adam op zijn eigen beeld en gelijkenis leek.

Hiermee wil ik zeggen dat in ieder geval IK niet alles zo letter neem. Maar jij kunt dat van mij gewoon wél doen. Ik heb daar geen problemen mee.

Vriendelijke groet,
Elle

Dag JOOP,

HET VÓÓRMENSELIJK BESTAAN VAN JEZUS EN MIJN REDENEN OM DAARAAN TE TWIJFELEN.

Als 2e mens/Adam concept bestond Jezus inderdaad in Gods plan, niet concreet maar als het belangrijkste onderdeel in Gods voornemen hoe God de zondeval

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

zou oplossen. Het plan werd concreet gemaakt door de schepping van Jezus in de baarmoeder van Maria door Jezus te verwekken in een jong onbezoedeld meisje die nog maagd was (die geen seksuele gemeenschap had gehad met een man).

De vraag die men zich m.i. steeds moet stellen is: Hoe komt men aan een leerstelling/idee. Wat zijn de fundamentele die een leerstelling of idee ondersteunen.

De Israëlieten geloofden niet dat er een mede-schepper stond te trappelen om naar de aarde te komen als mens. Waarom gingen degenen die de leerstelling van de drie-eenheid en een vleesgeworden God dat dan denken? Hierbij bedoel ik NIET de schrijvers van het NT, maar mensen uit begin 2e eeuw tot aan het concilie van Nicea wat door een heidense keizer werd voorgezeten en die de van mening verschillende bisschoppen probeerde op één lijn te krijgen omdat hij geen "hoekse en kabbeljouwse twisten", maar vrede wilde in zijn rijk, en een nieuwe staatsgodsdienst die dit idee zou ondersteunen. Degene die het niet eens waren met zijn visie kregen het stempel van ketter.

Volgens mij doordat men Schriftplaatsen uit zowel het OT als NT onjuist ging verstaan, bevrijd van de invloed van het mono-theïsme van de joden. Want men ging zover dat men zowel JHWH als de Messias die zoon werd omdat hij door God werd geschapen (Adam was ook zoon van God), als de geest van God als drie op zichzelf staande personen ging beschouwen, elk bestaand van eeuwigheid af, van vóór alle schepping.

Nu gaat het erom HOE men al die Schriftplaatsen uitlegt. Doet men dat vanuit de vooropgestelde leer van een drie-eenheid, of vanuit de Schrift ZONDER een vooropgestelde mening die, zoals het concilie dat wel probeerde, en men probeerde met veel pressie zo'n tekst te laten buikspreken. Dus onbevooroordeeld of juist wel bevooroordeeld. Dus proberen een vooraf verkregen idee te ondersteunen óf gewoon nuchter iets te bezien zonder bang te zijn voor de gevolgen die anderen dreigen uit te voeren op het verwerpen van dat vooropgesteld idee.

Zo kwam ik, en ik niet alleen, op de gedachte van wat ik lees in het OT dat God sprak en iets ontstond (Genesis 1 waar de schepping ontstond door Gods spreken), en dat wordt met andere woorden in Joh. 1:1-4 gezegd, ondersteund door Spreuken 3:19-20 en 8:22-31 waar het denkproces staat over hoe God alles zou scheppen en waarmee hij dat zou doen, met wijsheid/door wijsheid, (de wijsheid VOORGESTELD als was het een persoon)verstand en kennis.

Als in Jes. 40:12-14 en in Jes. 44:24 naar voren komt dat God de schepping zelf en in z'n eentje heeft geschapen, naast het feit dat dit gebeurde door slechts te spreken, anders gezegd zich te uiten/woorden te spreken (Ps. 33:6 en 9), dan is

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

het nuchter gezien vrij makkelijk om te beseffen dat er geen andere goddelijke persoon aanwezig was die schiep in opdracht van deze scheppende God.

Omdat wij echter opgevoed zijn in de gedachte dat "het Woord" in Joh. 1 een persoon moest zijn, geloven we dat eigenlijk zonder er verder over na te denken. Zowel in het concilie van Nicea waar "alle gaten werden gedicht", als daarvóór onder verschillende denkers en ook daarna door verschillende denkers allemaal "uit te sluiten" en op straffe van verdoemenis te geloven in de leer van de kerk, opgesteld door een rumoerig concilie met een heiden met heidense ideeën als voorzitter, of door met verdoemenis bedreigd te worden door de tekstuitleggers zoals Russell, Rutherford, Knorr, Fred Franz en consorten, is men gewend geraakt aan ideeën die op het eerste gezicht met enige fantasie redelijk zouden kunnen kloppen, en heeft men het eigen denken en de eigen verantwoordelijkheid om als gelovige de hele bijbel te bestuderen, aan de kant gezet.

Ik heb slechts de euvele moed gehad om wat "naast de pot te plassen" en kwam, voorafgegaan door vele andere gelovigen, terug tot het nog steeds joodse monotheïstische (enige God) standpunt van het bestaan van de ene en enige God die alles schiep, en ten gevolge van de zondeval op een bepaald moment opnieuw begon en alles heeft doen herschapen worden door te beginnen met een nieuwe schepping, ook door en met een mens die "bestond in Gods gedaante" (beeldrager van God wat beeld en gelijkenis betreft (Kol. 1:15), net als de 1e mens Adam), nl. door Jezus, net als de 1e Adam zónder voorgeschiedenis, maar plotsklaps zonder behulp van een vader die gemeenschap had met de moeder, geschapen op verschillende manieren (de 1e Adam uit het stof der aarde, en de 2e Adam door wonderlijke conceptie in de baarmoeder van een maagd) met verschillende gevolgen. De 1e Adam faalde maar mocht toch beginnen de aarde te vullen met nakomelingen waaruit ten slotte via een vrouw door God een nieuwe Adam werd geschapen. Deze 2e Adam faalde niet en werd beloond en verhoogd tot de hoogste positie naast God die zijn hemelse Vader is (Filip. 2:9-11).

Bij de 1e Adam moest zijn vrouw UIT Adam komen om met hem te delen in alles, en bij de 2e Adam moet de mens "IN" Jezus als de Christus geplaatst worden om deel te hebben aan wat de 2e Adam als Erfgenaam ontvangt. Hij is "de eerstgeborene" (de belangrijkste) van de ganse **nieuwe** schepping zoals ook blijkt uit de inhoud van het hele NT bij nader onderzoek.

Johannes de Doper was ook "door God gezonden" (Joh. 1:6) en kwam als het ware, in overdrachtelijke zin "van God" of "bij God vandaan" of "vanuit de hemel gezonden", en zo was het ook met Jezus als hij daarover spreekt, naar mijn mening. Hij werd min of meer eerst "opgeleid" en kwam tot wijsheid zoals blijkt uit Lukas 2:40 en 52). In de gekruisigde Jezus wordt "Gods kracht en wijsheid" gezien, is Gods kracht en wijsheid uitgedrukt en zichtbaar gemaakt, voor de

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

joden een aanstoot, en voor de heidenen een dwaasheid (1 Kor. 1:22-25) daar de joden niet begrepen hoe Jezus' verhouding tot de God van Israël was en hij b.v. God zijn eigen Vader noemde, wat in hun ogen godslastering was, en dat hij hun koning zou zijn, en van de weeromstuit riep men toen dat ze geen andere koning hadden dan de keizer. De boodschap dat een gekruisigde en daarna opgestane jood redding kon brengen aan hen was voor de heidenen de grootste onzin.

En verder, ik zeg niet dat mijn visie de enig juiste is, maar voor mij is het kloppend, tot iemand mij aanzetten geeft om het opnieuw te onderzoeken of alles wel werkelijk klopt.

Groetjes,
Elle

Dag Wilm,

Ieder probeert te begrijpen wat er bedoeld wordt in Filip. 2:5-8 en wat er daarna gebeurde.

Hoe was Jezus als mens, want zo wordt hij geschetst in dit gedeelte, Gode gelijk? Hij was als mens "Gode gelijk" en had dat niet geroofd (het was geen diefstal).

Hoe had hij dat verkregen? Kennelijk door als volmaakt mens geboren te worden, veroorzaakt door de geest en kracht van God door conceptie.

In het boekje "A Dictionary of New Testament Greek Synonyms" door George Ricker Berry, staat over de woordjes *idea*, *morphe* en *schema* het volgende op blz. 30:

'*Idea*' denotes merely *outward appearance*. Both '*morphe*' and '*schema*' express something more than that. They too denote outward form, but as including one's habits, activities and modes of action in general. In '*morphe*' it is also implied that the outward form expresses the inner essence, an idea which is absent from '*schema*'. '*Morphe*' expresses the form as that which is intrinsic essential, '*schema*' signifies the figure, shape, as that which is more outward and accidental. Both '*schema*' and '*idea*' therefore deal with externals as expressing that which is internal."

Wat kan ik uit deze verklaring leren over '*morphe*', en hoe kan ik dat toepassen op de mens Jezus?

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Morphe Gods en morphe dienstknecht.

Vriendelijke groet,
Elle

Dag Maleachi,

Even vlug iets over "Gods vrouw", of zoals de JG zeggen "Gods met een vrouw te vergelijken "hemelse" organisatie".

In het verband van Gal. 4:21-31 (want daar gaat het over "onze moeder") gaat het om een allegorische uitlegging van Paulus zoals hijzelf zegt in vers 24 waar volgens de NBG-1951 "een dieper zin" staat, maar in het Grieks "een allegorisering", en wel van Jes. 54:1 naast Gen. 21:9-10.

Een allegorie is zo iets als een metafoor, een vorm van beeldspraak dus. Bij een metafoor echter wordt slechts één woord door een beeld vervangen en bij een allegorie zijn het meerder zinnen of een hele tekst.

Paulus heeft het over twee vrouwen en twee steden met de daarbij behorende inwoners, o.a. beschreven als twee moeders met "kinderen". De steden zijn "moedersteden", die weer met twee verbonden te maken hebben volgens Paulus. Het ene is een "vrije vrouw-stad-verbond" en het andere is een "slaven-vrouw-stad-verbond". Het gaat over Sara (het Abrahamitisch verbond) en Hagar (het wetsverbond), met de daarbij behorende "vrijheid" en "slavernij".

Het gaat dus niet over een "vrouw" van Jehovah. In het echt was Israël in overdrachtelijke zin de vrouw van Jehovah, zo omschrijft de bijbel dat. En de gemeente is de bruid of de vrouw van Jezus Christus in overdrachtelijke zin, maar beiden worden ook met een stad vergeleken, het oude Jeruzalem en het nieuwe Jeruzalem.

De vrouw in Gen. 3:15 is volgens mij gewoon Eva, de moeder van alle levenden. Zij bracht **uiteindelijk** de mens Jezus voort, die de zoon van Adam wordt genoemd in het geslachtsregister in Lukas 3:23-38 en Adam was weer de zoon van God.

Gen. 3:15 (Eva), Gal. 4:26 (het Jeruzalem wat "boven is", en b.v. Op. 12:1-6 moeten elk in hun eigen context worden gezien en verklaard, en niet zoals de JG doen.

Ik heb nu geen tijd meer verder. Ik krijg bezoek.

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Groet,
Elle

Dag Maleachi,

De JG geloven inderdaad dat de aartsengel Michaël zichzelf "ontledigd" heeft en de gedaante van een slaaf aangenomen heeft (Fil. 2:7).

En inderdaad, er staat niet in die tekst dat dit Michaël was, maar Christus Jezus, de gezalfde Jezus dus (Fil. 2:5). Dat de JG daarbij Michaël de aartsengel in gedachten hebben, is inlegkunde en cirkel-redenatie, daar zij eerst voor de gezalfde Jezus de naam/persoon Michaël in de plaats zetten en dan die naam gebruiken in het verdere betoog dat het hier om Michaël zou gaan.

Ze geloven ook dat nadat Jezus naar de hemel ging, hij weer Michaël werd. Dit terwijl ze wel weer zeggen dat Jézus aan Jehovah's rechterhand op de troon zit. Feitelijk zeggen zij daarmee echter dat de aartsengel Michaël tot Heer is aangesteld en koning-hogepriester is en dat hij z'n aartsengel-bloed aan God aanbiedt in de hemel aan God. Het geheel is een gekunstelde (gemaakte/onnatuurlijke) voorstelling van zaken naar mijn mening.

Nergens in Fil. 2 wordt Jezus Michaël genoemd, nergens in de bijbel zelfs wordt verklaard dat Jezus Michaël zou zijn! In de brieven van Paulus wordt Jezus wél de laatste Adam genoemd. De laatste Adam werd evenals de eerste Adam geschapen naar Gods beeld en gelijkenis als volmaakt mens (Kol. 1:15). Ter wille van/vanwege de eerste mens Adam was alles geschapen, maar hij verloor alles. Ter wille van/vanwege de tweede Adam (de nieuwe schepping) was dus ook alles geschapen. In Kol. 1:16 wordt het woordje "door" (alle dingen zijn **door** hem en tot hem geschapen) vertaald uit het woordje "dia" wat naast de betekenis "door" de betekenis "de reden of oorzaak waarom iets wel of niet gedaan wordt; wegens, om; om reden van; omdat, om deze reden; derhalve; hierdoor, wegens" heeft en dus ook zo vertaald kan worden. Deze betekenissen staan in de "Grieks-Nederlands Lexicon" op basis van Strong-coderingen (Importantia Studiebijbel). Er zijn meer teksten waarbij men als het Jezus betreft, het woordje "dia" met "door" vertaalt omdat het pre-existentie geloof over Jezus steeds de overhand heeft i.p.v. dat, als men het met bovengenoemde woorden vertaalt, er een heel ander beeld naar voren komt van het bestaan van Jezus.

In de NW-vertaling 2017 staat in Kol. 1:16 dat alle dingen via hem en voor hem zijn geschapen. Dat ze voor hem zijn geschapen betekent dat hij, zoals in b.v. Rom. 8:16-17 en Heb. 1:1-3 staat, de erfgenaam is, en dat er mensen zijn die deze erfenis met hem delen, nl. degenen die in het boek des levens staan sedert de grondlegging der mensenwereld (Exod. 32:32-33; Ps. 69:29; Dan. 12:1; Mal. 3:16; Filip. 4:2-3; Op. 3:5; 17:8; 20:12, 15; 21:27) Ze staan in het boek van het Lam wat geslacht is van de grondlegging der mensenwereld af (Op. 13:8),

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

daarmee zeggende dat het (geloof in het) bloed van het Lam ook voor diegenen geldt van vóór de geboorte en dood van Jezus.

Omdat men in het algemeen echter uitgaat van de gedachte dat Jezus een voor-leven (pre-existentie) als de tweede persoon van de drie-eenheid had/ heeft en de titel "het Woord" heeft bij de meeste gelovigen, of, zoals bij de JG een aartsengel was die tevens het Woord heet, en dat niet God de Vader, maar deze persoon "het Woord" de schepper is, of het middel is waardoor God schiep (God deed dus zelf niets volgens de leer van de JG, behalve dat hij het Woord schiep, de aartsengel Michaël, die in opdracht van God de Vader alles verder schiep), vertaalt men daarom met "door middel van", of "door" en niet wat het woordje "dia" verder nog aan betekenissen heeft.

Jezus, de "laatste Adam" of "tweede mens" bestond dus net als de eerste mens Adam "in Gods gedaante", anders gezegd, was "beeldrager van God", was "geschapen naar Gods beeld en gelijkenis".

Deze Jezus heeft niet "gestaan" op zijn positie als volmaakt mens met de werking van Gods geest in hem (Hand. 2:22), maar is nederig de weg gegaan die voor hem in het OT was beschreven, zonder trots op zichzelf te wijzen, maar te zeggen dat hij net als Adam de zoon van God was. Hij nam de "gestalte" aan van "de knecht van Jehovah" uit b.v. Jes. 52:13 - 53:12. De knecht die zich vernederde, zou, na gehoorzaam te zijn tot in de dood toe, de dood aan de stouros, ten slotte verhoogd, ten hoogste verheven zijn (Jes. 52:13), iets wat in Filip. 2:8-11 staat.

Hij ontledigde zich van volmaakt mens en beeldrager van God tot een iemand die daarin niet meer zo te herkennen was, zoals ook in Jes. 53 naar voren komt. Hij legde het geheel van wat hij als beeldrager van God had, uiteindelijk af en stierf als een misdadiger te midden van misdadigers aan een stouros.

Dat voorbeeld stelt Paulus in Filip. 2:1-18 voor aan de Filippenzen, en hij zegt in vers 12 dat men door dit voorbeeld van Jezus te volgen, z'n eigen redding bewerkt, daar men tot de dood getrouw moet zijn in het geloof, net als Jezus. Jezus is getrouw geweest doordat hij tot in de dood ging en daardoor voor zichzelf en voor degene die gelooft in dit geheel der dingen, een oorzaak voor eeuwige redding is geworden.

Jezus zegt tegen zijn volgelingen dat zij hun stouros, hun kruis of martelpaal, op zich moeten nemen en hem moeten volgen door zo te zijn en te doen als Jezus. Hij stond niet op zijn recht en positie als volmaakt mens en beeldrager Gods, maar werd een lijdende knecht, met het beeld van slaaf die zijn meester gehoorzaamde in alles, zelfs tot in de dood. Hij ontledigde zichzelf geheel, en dat gebeurde niet door God, maar door Jezus zelf. Hij "werd" niet door een ander, door God bijvoorbeeld, "leeggemaakt" wat zijn "Gode gelijk zijn", wat zijn

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

beeldrager Gods zijn, betreft, maar hij deed dat zelf (Filip. 2:7).

Voor wat het waard is,
Groet,
Elle

Dag Pucka,

Wanneer God onheil brengt of "schept" over mensen, zo b.v. de zondvloed, of b.v. dat hij onheil bracht over Jeruzalem in 70 GT, op grond waarvan doet hij dit? Waarom maakt hij het "donker" voor mensen? Dat is op grond van hun eigen gedrag, en dan "schept" hij toch daarvóór ook nog de mogelijkheid om te "ontsnappen" aan dat onheil door de uitgestoken hand van God te grijpen en "getrokken" te worden uit dat naderende onheil, waarvoor God altijd van te voren waarschuwt en gewaarschuwd heeft.

Er staat ook dat God "een verterend vuur" is, naast dat hij Liefde is. Het verterende vuur is de wraak van God op zijn vijanden, maar deze vijanden werd daarvóór gewaarschuwd met Liefde en gezegd dat als het niet verandert in hun leven, zij "het verterende vuur" zullen voelen.

De mens is eigenwijs en heeft nodig dat hij gewaarschuwd wordt voor het pad die naar de dood leidt, en dat doet God ook als Schepper en tevens Eigenaar en omdat hij het resultaat weet van het verkeerde pad opgaan. Daar zegt hij bij dat zijn Liefde ook voor hen is, maar slechts op voorwaarden en niet dat men door kan en mag gaan op een weg die voor mensen naar het onheil leidt wat men dan over zichzelf afroept. God laat, als de mens niet wil, de boel de boel na verschillende waarschuwingen gegeven te hebben, en dan krijg je "oorzaak en gevolg" en gaat ook vaak zonder dat God het onheil "schept" in deze gevallen, de boel naar de bliksem. De mens heeft de vrije wil om zelf te kiezen voor heil of onheil.

De tekst is dus heel goed verklaarbaar en we zien daarvan voorbeelden te over in de bijbel.

Voor dat onheil heeft hij geen satan of duivel nodig, hoewel deze persoon ook onheil brengt over mensen en hen in alles waar hij een opening vindt, de mens probeert te bewerken en te verleiden en misleiden.

God beproeft de mens niet met voor de mens dood aanbrengende gevolgen, integendeel de mens volgt vaak zijn eigen weg met desastreuse gevolgen die de mens ook nog van te voren weet of kan weten uit wat anderen vóór hem hebben ervaren, terwijl ook God gewaarschuwd heeft voor de gevolgen !!!

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Dus voor mij is het duidelijk, althans dat denk ik 😊.

Groetjes,
Elle

Dag GD,

Iemand die taalkundig onderlegd is zoals jij zou dan ook zeggen: Dit zijn retorische vragen, en het antwoord daarop is dan bekend, nl: niemand 😊.

M.a.w. God had niemand om mee te overleggen behalve zichzelf. Het toont aan dat de leer van de JG dat Jezus in een voormenselijk bestaan een "meesterknecht" zou zijn, niet juist is. Het toont ook aan dat er niet een drie-eenheid is, daar zijn geest een deel is van God (zoals ons snapvermogen ook een deel is van ons en niet een apart persoon naast ons), hoewel wij net als God met onszelf iets beredeneren **waarbij het lijkt** alsof er naast ons nog een onzichtbare persoon bestaat die samen met "ons" aan het overleggen is, terwijl het in werkelijkheid iets is waartoe onze geest in staat is. Zo is ook de geest van God daartoe in staat zoals 1 Kor. 2:10-11 zegt: "Gods geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. Wie toch onder de mensen weet wat in de mens is dan de eigen geest van de mens die in hem is? Zo weet ook niemand wat in God is dan de geest van God."

En het woord van God is een uitspraak van God waarbij/waardoor hij o.a. schept zoals blijkt in o.a. Gen. 1., of waardoor hij zichzelf openbaart, anders gezegd uiting geeft aan wat in hem is.

Alles wat in de bijbel aangaande het bovenstaande wordt gezegd over Gods geest en woord/uitspraken zou beter in dit licht bezien en doorzien moeten worden waardoor er een beter begrip over God als persoon wordt verkregen. De volmaakte eerste mens Adam en de tweede volmaakte Adam aka Jezus waren/zijn beiden naar Gods "beeld" en "gelijkenis" geschapen, althans zo begrijp ik het op dit moment 😊.

Mijn twee centjes 😊.
Groetjes,
Elle

Dag Wilm,

In Lukas 1:19 zegt Gabriël: "Ik ben Gabriël die voor Gods aangezicht sta". Hij wordt ook genoemd in Dan. 8:16 en 9:21. Kennelijk is Gabriël dus "de engel Zijn's aangezichts" van Jes. 63:9. Een zeer belangrijke engel dus!

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

In de NBV-2004 wordt in Jes. 63:9 vertaald met "de engel van zijn tegenwoordigheid". In Ex. 33:14 wordt door God tegen Mozes gezegd: "Moet ik dan zelf meegaan om u gerust te stellen?" Dit gaat over de vraag of God mee zou gaan met Israël in de reis door de woestijn. Letterlijk staat er: "Zal mijn aangezicht met u meegaan?" De uitdrukking "Gods aangezicht" staat voor de persoon van God. In Jes. 63:9 is sprake van "de engel van zijn tegenwoordigheid", in de Statenvertaling "de engel zijns aangezicht". Kennelijk is het dus zo dat de engel van Gods aangezicht, Gabriël, met hen meeding als Gods persoonlijke vertegenwoordiger. En dan zou het in 1 Kor. 10:4 gaan om de gezalfde engel Gabriël als ik me niet vergis.

Doordat we lezen in 1 Kor. 10:4 over de geestelijke rots die met hen meeding en dat er dan bijstaat dat dit "de Christus" was, wordt er door de meesten gelijk gedacht aan Jezus in zijn voormenselijk bestaan. Maar we lezen in het Exodus-verslag en dat de engel van Gods aangezicht met hen meeding, en dat was Gabriël blijkbaar.

Men kan "de Christus" ook vertalen met "de gezalfde" of "de aangestelde". Iemand die gezalfd werd door God in het OT, werd aangesteld om bepaalde diensten te verrichten, en misschien wordt er dan dus met die gezalfde in 1 Kor. 10:4 de door God aangestelde engel Gabriël bedoeld, de engel van zijn aangezicht waarvan in Jes. 63:9 wordt gezegd dat deze engel van zijn aangezicht hen, Israël, redde. Deze engel die met hen meeding had grote macht en autoriteit zoals we weten. Hij kon bestraffen uit naam van God die hem aanstelde.

Dit terwijl **Michaël** de aartsengel (één der voornaamste vorsten en niet DE voornaamste engelenvorst) in Judas vers 9 en die ook in Dan. 10:13 en 21 en in 12:1 en Op. 12:7 wordt genoemd, **niet durfde te oordelen en/of bestraffen**, maar de engel van Gods aangezicht die meeding met Israël deed dat wel!

Wilm, ik weet dat deze redenatie tegen jou uitleg en begrip ingaat. Het is niet om jou "in de wielen te rijden", maar slechts een poging van mij om te verstaan wat er wordt bedoeld. En misschien zit ik er ook wel naast met mijn redenering, wie zal het zeggen!

=====
Het is overigens frappant dat er in Dan. 4:13, 17 en 23 over "wachters" wordt gesproken die neerdalen en "heilige" worden genoemd, dit terwijl er o.a. in het buiten-bijbelse boek Henoch ook over wachters wordt gesproken, kennelijk ook een bijzonder soort engelen.

Voor wat het waard is...

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

Groet,
Elle

Dag Wilm,

Lees Exod. 23:20-23 maar eens welke macht de engel had die door God werd gebruikt om Israël te brengen naar het beloofde land. Deze engel zou hen hun zonden niet vergeven omdat Gods naam in hem was.

Dat Gods Naam in hem was wil m.i. o.a. zeggen dat hij was aangesteld met de autoriteit die gelijk was aan die van God. Hij was als aangestelde engel Gods vertegenwoordiger bij Israël en deed dingen in/uit naam van God en had daartoe vergunning en macht van God ontvangen.

Waarschijnlijk was hij dus "de engel van JHWH", of de engel van Gods aangezicht, of de engel die voor Gods aangezicht staat, Gabriël dus (Jes. 63:9; Lukas 1:19).

Voor wat het waard is,
Vriendelijke groet,

Dag Wilm,

In het OT werd een koning, priester of profeet aangesteld door God en letterlijk gezalfd met zalfolie voor zover ik weet.

Zalving heeft met aanstelling tot een bepaalde taak of ambt te maken. Er werd een engel aangesteld om met Israël mee te gaan op reis door de woestijn. Kennelijk was de engel die met hen meeging en hen redde, de engel van Gods aangezicht (Jes. 63:9) en dat is volgens Lukas 1:19 niet Michaël, maar Gabriël.

=====

Nader bekeken hebben de engel van Gods aangezicht en de rots niets met elkaar te maken in de zin dat ze één en dezelfde persoon zijn of één en dezelfde persoon afbeelden, daar Paulus in 1 Kor. 10:1-6 NIET over een engel spreekt, alleen slechts in vers 10 waar het gaat over de verderfengel.

Paulus vergeestelijkt in 1 Kor. 10 vers 1-6 blijkbaar het verhaal/de geschiedenis van de reis door de woestijn, daar hij het ook over geestelijk voedsel en geestelijke drank heeft en dat ze (Israël) zich lieten dopen in Mozes in de wolk

JHWH was als God alleen tijdens de Schepping

en in de zee.

In de bijbel is het woordje "is" of "was" niet altijd letterlijk. Paulus gebruikte in Gal. 4:21-31 ook de Farizeese manier van bijbeluitleg, door allegorisch iets uit te leggen uit het OT, nl. Jes. 54:1 en Gen. 21:9-10.

Het lijkt er dus m.i. op dat Paulus in 1 Kor. 10 ook een bepaalde manier van uitleg gebruikt, nl. vergeestelijking, vandaar dat hij eerst een letterlijke rots gebruikt en dat vergeestelijkt en dan ook nog zegt dat deze rots in geestelijk opzicht de gezalfde "is".

"Is" of "was" staat volgens mij in 1 Kor. 10:1-6 als een type of afbeelding van de in de tijd van de woestijnreis nog toekomstige en de nog komen moerende "christus" of "gezalvde" die het levende water heeft en geeft (Joh. 4:13-15 in het gesprek van Jezus met de Samaritaanse vrouw). De rots is een afbeelding voor wat de gezalfde Jezus is voor de gezalfde (christelijke) gemeente vanaf de uitstorting van de heilige geest.

Jezus zegt zelf ook dat men, als men dorst heeft, tot hem moest komen om te kunnen drinken, met als gevolg dat hij er voor zou zorgen dat de heilige geest op deze dorstegen zou komen om hen levend water te verschaffen (Joh. 7:37-39; Jes. 55:1; Op. 21:6).

Ook de volgelingen van Jezus moeten tot Jezus komen als de geestelijke rots en in Jezus als de gezalfde (Christus) gedoopt worden om de heilige geest te kunnen ontvangen die hij geeft.

Je hebt me geholpen door tegengas te geven aan mijn redenering, waardoor ik het nog wat dieper ging uitspitten en tot een meer genuanceerde conclusie kwam (althans in mijn beleving), nl. dat de rots en de engel van Gods aangezicht twee verschillende zaken zijn. De engel van Gods aangezicht is Gabriël, en de rots in de woestijn is een afbeelding van de gezalfde, van Jezus die gezalfd werd op 30-jarige leeftijd en die zei dat men tot hem moest komen om levend water te drinken, net als dat Jezus het ook had over dat hij in geestelijke zin het levende brood was, wat in het voorbeeld door God werd verschaft als het manna.

Voor wat het waard is 😊.

Vriendelijke groet,
Elle
